THE INVISIBLE BATON

ÞRÖSKULDUR 1

Ósýnilega keflið

Afi minn vissi ekki að einhver myndi einn daginn skrifa um hann.

Faðir minn vissi ekki að einhver myndi einn daginn leita að merkingunni í sumum ákvörðunum hans.

Ég vissi lengi vel ekki einu sinni að til væri saga.

Ég hélt að til væru aðeins dagar.

Venjulegir dagar.

Dagar til að komast í gegnum.

Dagar gerðir úr vinnu, vandamálum, viðskiptavinum, ábyrgð, símtölum, ferðalögum, loforðum sem voru haldin og öðrum sem héngu enn í lausu lofti.

Eins og milljónir manna um allan heim.

Stóru sögurnar eru næstum alltaf sagðar á rangan hátt.

Þær byrja á endinum.

Þær sýna niðurstöðuna.

Þær flagga velgengninni.

Þær breyta lífinu í beina línu sem liggur óhjákvæmilega frá einum punkti til annars.

Veruleikinn virkar ekki þannig.

Veruleikinn er safn ósýnilegra yfirfærslna.

Enginn sér augnablikið þegar faðir kennir lexíu án þess að taka eftir því.

Enginn sér augnablikið þegar sonur ákveður að varðveita hana.

Enginn sér augnablikið þegar lífsregla fer í gegnum eina kynslóð og leitar uppi aðra.

Og samt er það einmitt þar sem sögurnar sem endast verða til.

Ekki í sviðsljósinu.

Í þögninni.

Í mörg ár hélt ég að tengslin milli þriggja kynslóða fjölskyldu minnar og Gillette væru einfaldlega starfstengd tilviljun.

Fyrirtæki.

Vinna.

Starfsferill.

Leið eins og hver önnur.

Svo byrjaði tíminn að gera það sem hann kann best.

Hann tengdi punktana saman.

Hann færði saman atburði sem virðast einangraðir þegar þeir gerast.

Hann byggði ósýnilega rúmfræði.

Og smám saman skildi ég að hin sanna aðalpersóna var ekki fyrirtækið.

Það var samfellan.

Því vörumerki getur breyst.

Markaður getur breyst.

Vara getur breyst.

Jafnvel heimurinn getur breyst.

En til eru gildi sem fara í gegnum allt án þess að biðja um leyfi.

Aginn.

Gefið orð.

Ábyrgðin.

Reisnin sem maður mætir vinnunni með.

Sú hugmynd að nafn manns sé meira virði en staða manns.

Þessir hlutir birtast ekki í ársreikningum.

Þeir sjást ekki í ferilskrám.

Þeir skapa ekki fyrirsagnir í dagblöðum.

En þeir eru ósýnilegi grunnurinn sem líf er byggt á.

Ég man eftir mörgu fólki sem varð á vegi mínum.

Sumt einstakt.

Annað gleymt.

Sumt valdamikið.

Annað brothætt.

Með árunum tók ég eftir einu.

Ytri munurinn var gríðarlegur.

Innri munurinn miklu minni.

Hvert sem ég fór, í hvaða landi sem ég vann, hitti ég alltaf karla og konur að glíma við sömu spurningarnar.

Hvernig á að halda loforð.

Hvernig á að vernda fjölskyldu.

Hvernig á að takast á við missi.

Hvernig á að standa uppréttur þegar auðveldara væri að gefast upp.

Hvernig á að halda áfram.

Alltaf og aðeins þetta.

Að halda áfram.

Kannski er það þess vegna sem þessi saga getur farið í gegnum ólíka menningarheima.

Ekki af því að hún fjalli um fyrirtæki.

Ekki af því að hún fjalli um mig.

Heldur af því að hún fjallar um eitthvað sem hver manneskja þekkir.

Arfleifðina.

Ekki þá fjárhagslegu.

Ekki þá efnislegu.

Þá ósýnilegu.

Þá sem berst frá einni manneskju til annarrar án þess að þurfa undirskriftir.

Þá sem enginn lögbókandi getur vottað.

Þá sem birtist í ákvörðun sem er tekin á erfiðu augnabliki.

Í orði sem er haldið.

Í fórn sem er tekin á sig.

Í afsali sem er gert án vitna.

Þegar ég var yngri hélt ég að markmiðið væri að komast á leiðarenda.

Að öðlast.

Að leggja undir sig.

Að sigra.

Í dag er ég ekki lengur svo viss um það.

Í dag trúi ég að hinn sanni mælikvarði á líf sé annar.

Hvað stendur eftir þegar hávaðanum lýkur?

Hvað lifir af þegar titlarnir hverfa?

Hvað heldur áfram að ganga þegar fólkið er ekki lengur til staðar?

Svarið sem ég fann er einfalt.

Eftir stendur það sem við höfum fært áfram.

Eftir stendur það sem við höfum kennt án þess að taka eftir því.

Eftir stendur hvernig við höfum komið fram við aðra.

Eftir stendur það sem við erum orðin.

Og eftir stendur blóðið.

Ekki líffræðilega blóðið.

Ekki blóð skyldleikans.

Blóðið sem siðferðileg samfella.

Sem þráður.

Sem það að tilheyra.

Sem minning á göngu.

Þess vegna byrjar þessi saga ekki á vöru.

Hún byrjar ekki á vörumerki.

Hún byrjar ekki einu sinni á manneskju.

Hún byrjar á yfirfærslu.

Ósýnilegu kefli sem fer í gegnum tímann.

Frá einni kynslóð til hinnar næstu.

Frá einni hendi til annarrar.

Frá einu nafni til annars.

Þrír menn.

Þrjú tímabil.

Þrjár ólíkar leiðir.

Einn og sami þráðurinn.

Þrjú blöð.

Eitt og sama blóðið.

Og allt hitt kemur á eftir.